

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 843/2025
08.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став. 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Петковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бору К. 96/24 од 12.05.2024. године и 2Кв. 97/25 од 13.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Петковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Бору К. 96/24 од 12.05.2024. године и 2Кв. 97/25 од 13.06.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бору К. 96/24 од 12.05.2024. године окривљеном АА надокнађени су трошкови кривичног поступка у укупном износу од 387.000,00 динара који се имају исплатити и то износ од 335.812,50 динара адвокату Милану Петковићу, а износ од 51.187,50 динара адвокату Милету Петковићу, а на рачуне ближе опредељене у изреци у року од 60 дана од дана правноснажности решења на терет буџетских средстава суда, док је захтев за исплату разлике трошкова кривичног поступка окривљеном АА до траженог износа трошкова кривичног поступка од 420.750,00 динара одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Бору 2Кв. 97/25 од 13.06.2025. године одбијена је жалба бранилаца окривљеног - адвоката Милана Петковића и адвоката Милета Петковића од 19.05.2025. године изјављена против решења тог суда К 96/24 од 12.05.2025. године као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Милан Петковић у смислу члана 485. став 1. тачка 1)

ЗКП и става 2. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи другостепено решење и окривљеном поред досуђених трошкова кривичног поступка на име ангажовања браниоца – адвоката Милана Петковића досуди и накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 16.085,00 динара за састав писмене одбране завршне речи, износ од 8.437,50 динара за састав захтева за накнаду трошкова поступка, износ од 33.750,00 динара на име састава жалбе од 19.05.2025. године и износ од 33.750,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости што укупно износи 92.812,50 динара.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списе предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је суд приликом доношења побијаних решења о трошковима поступка, учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер није признао трошкове на име састава писане завршне речи и да је погрешан став суда да му на име писане одбране не припада накнада, јер се састав писане одбране не може сматрати посебном процесном радњом, обзиром да је она саставни део завршне речи. По ставу одбране, такво схватање суда је апсолутно погрешно, неправилно, незаконито и неправично из разлога што се састав писмене одбране завршне речи увек пише пре и ван главног претреса на коме се даје завршна реч, те да су у питању две процесне радње, а не једна.

По ставу Врховног суда неосновани су наводи браниоца окривљеног имајући у виду да се по налажењу овог суда писна завршна реч не може сматрати засебном процесном радњом браниоца, с обзиром да се завршна реч усмено излаже на главном претресу, а како је то предвиђено одредбама члана 412. и 413. ЗКП, јер је поступак усмен, а писана завршна реч странака приложена списима не представља замену усмене речи.

Са свега изнетог, Врховни суд налази да није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Бранилац окривљеног у преосталом делу захтева оспорава висину досуђене накнаде на име захтева за накнаду трошкова кривичног поступка налазећи да окривљеном припада накнада у износу од 16.085,00 динара, а не износ од 8.437,50 динара колико је досуђено окривљеном, на који начин се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није законом дозвољен разлог за подношење захтева за

заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, из којих разлога се Врховни суд није упустио у оцену изнетих навода.

Налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Петковића одбио као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**